

Анегдота о физичарима за време Стаљина

Када је Берија затражио од свог шефа да забрани једну конференцију нуклеарних физичара, Стаљин му је одговорио: „Слушај, Лаврентиј, остави физичаре на миру. Они за сада раде посао. Касније увек можемо да их стрељамо.

Кратка прича о младом научнику у СССР-у који није хтео да ради за Партију.

Средином двадесетог века живео у Русији један млади перспективни физичар, веома познат у свету по својим новим теоријама. Једног дана, након његовог предавања, појави се пред њим човек из Партије, и каже му: „Видите, друже, ви сте познат човек, па мислимо да нам можете помоћи, ако би хтели да у следећем вашем раду споменете да вам је помогла Партија, у духу прогресивне идеје нашег великог друштва.“ Но физичар се није хтео бавити и мешати у политику и рече човеку из Партије: „Молим вас, немојте се љутити, али стварно не желим да се мешам у политику, немојте то да тражите.“, „Јесте ли сигурни.“ рече му човек из Партије, а јадан физичар несвестан ситуације рече, „Јесам!“ Након што је човек из Партије отишао, он схвати коју је глупост учинио и схвати да му нема спаса, те да ће убрзо завршити у Сибиру.

И тако он заврши у Сибиру, али како је требало некако преживети, почне се бавити цепањем дрва. Тако цепа он дрва један дан и наиђе једна млада госпођица те га упита: „Друже, ви овако изгледате као да нисте писмени, па ако желите можете доћи у нашу вечерњу школу, кратки курс за описмењавање.“, „Може.“ рече физичар, не желећи да тера мак на конач, јер су поред госпођице била два младића из војне базе са Калашњиковима у рукама. Дође физичар на курс те вечери, и та млада госпођица да задатак: „Имамо штап дужине 30 метара и стају дугу 20 метара. Колико је потребно одрезати од штапа да би стао у стају?“ Напише госпођица решење 10 метара, но физичар се сети мало релативистике и рече, „Штап можемо ставити у стају и без резања.“, но госпођица рече, „Немојте, друже да причате глупости.“, но физичар упорно настави, „Дајте ми да вам докажем.“, и госпођица са подругљивим подсмехом пристаде. И распише се физичар, и пише, и пише, и пише, и схвати да је негде погрешно, те гледа у таблу десет минута, док му се из задњег реда јави један осуђеник, који је исто дошао на часове описмењавања: „Друже, у трећем реду сте заборавили релативистички члан.“